

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingin hallinto-oikeus (Finlandia), w dniu 6 lipca 2023 r. – Metsä Fibre Oy

(Sprawa C-414/23, Metsä Fibre)

(2023/C 338/15)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Helsingin hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Metsä Fibre Oy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 70 i 40 rozporządzenia Komisji nr 389/2013⁽¹⁾ dotyczące terminów wycofania transakcji oraz ich ostateczności i nieodwracalności są nieważne, biorąc pod uwagę prawo własności, o którym mowa w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i inne chronione na mocy tej karty prawa, w zakresie, w jakim przepisy te uniemożliwiają ponowne przeniesienie własności uprawnień na Metsä Fibre Oy w sytuacji, gdy umorzenie nadmiarowych uprawnień w rejestrze Unii opierało się na zastosowaniu przepisów uznanych za nieważne w wyroku w sprawie Schaefer Kalk⁽²⁾, a spółka ta nie może wykorzystać dodatkowego statusu zgodności rachunku zgodności ze względu na obecny niskoemisyjny sposób funkcjonowania instalacji Äänekoski?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy przepisy art. 70 i 40 rozporządzenia Komisji w sprawie rejestru mają w ogóle zastosowanie w sytuacji, w której umorzenie nadmiarowych uprawnień w rejestrze Unii opierało się na zastosowaniu przepisów uznanych za nieważne w sprawie Schaefer Kalk, a nie na transakcji zainicjowanej przez posiadacza rachunku lub krajowego administratora działającego w imieniu posiadacza rachunku w sposób niezamierzony lub omyłkowy?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze i odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: czy istnieje jakikolwiek inny sposób, możliwy do zastosowania na gruncie prawa Unii Europejskiej, za pomocą którego można by było, w odniesieniu do wykorzystania uprawnień przez Metsä Fibre Oy doprowadzić do sytuacji, w jakiej ta spółka znajdowałaby się, gdyby przepisy uznane za nieważne w wyroku w sprawie Schaefer Kalk nie istniały, a spółka ta nie umorzyłaby z tego powodu nadmiarowych uprawnień?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiające rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylające rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011 (Dz.U. 2013, L 122, S. 1).

⁽²⁾ Wyrok Trybunału z dnia 19 stycznia 2017 r., Schaefer Kalk (C-460/15, EU:C:2017:29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 6 lipca 2023 r. – Slagelse Almennyttige Boligselskab – Afdeling Schackenborgvænge, XM, ZQ, FZ, DL, WS, JI, PB, VT, YB, TJ i RK / MV, EH, LI, AQ, LO i Social-, Bolig- og Ældreministeriet

(Sprawa C-417/23, Slagelse Almennyttige Boligselskab – Afdeling Schackenborgvænge)

(2023/C 338/16)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Slagelse Almennyttige Boligselskab – Afdeling Schackenborgvænge, XM, ZQ, FZ, DL, WS, JI, PB, VT, YB, TJ i RK

Strona pozwana: MV, EH, LI, AQ, LO i Social-, Bolig- og Ældreministeriet

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy termin „pochodzenie etniczne” występujący w art. 2 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 2000/43⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że, w okolicznościach takich jak występujące w niniejszej sprawie – w której zgodnie z duńską ustawą o mieszkalnictwie socjalnym przewidziany został obowiązek zmniejszenia proporcji mieszkalnictwa socjalnego w „obszarach transformacyjnych” i w której warunkiem uznania obszaru za obszar transformacyjny jest to, że ponad 50 % mieszkańców danego obszaru mieszkaniowego to „imigranci i ich potomkowie z krajów innych niż zachodnie” – termin ten obejmuje grupę osób zdefiniowanych jako „imigranci i ich potomkowie z krajów innych niż zachodnie”?
- 2) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest w całości lub części twierdząca, czy ten art. 2 ust. 2 lit. a) i b) należy interpretować w ten sposób, że system opisany w niniejszej sprawie stanowi bezpośrednią lub pośrednią dyskryminację?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.U. 2000, L 180, s. 22, polskie wydanie specjalne: rozdział 20 tom 1 s. 23–27).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bologna (Włochy) w dniu 21 lipca 2023 r. – postępowanie karne przeciwko OB

(Sprawa C-460/23, Kinshasa⁽¹⁾)

(2023/C 338/17)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Bologna

Strony w postępowaniu głównym

OB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności ustanowiona w art. 52 ust. 1 zasada proporcjonalności w związku z prawem do wolności osobistej i prawem własności, o których mowa w art. 6 i 17, a także prawem do życia i integralności fizycznej, o których mowa w art. 2 i 3, prawem do azylu przewidzianym w art. 18 i prawem do poszanowania życia rodzinnego, o którym mowa w art. 7, stoi na przeszkodzie przepisom dyrektywy 2002/90/WE⁽²⁾ i decyzji ramowej 2002/946/WSiSW⁽³⁾ [wdrożonym do włoskiego porządku prawnego uregulowaniem przewidzianym w art. 12 T.U.I.⁽⁴⁾] (tekstu jednolitego przepisów dotyczących imigracji i statusu cudzoziemców) w zakresie, w jakim przepisy te zobowiązują państwa członkowskie do ustanowienia sankcji o charakterze karnym wobec każdej osoby, która umyślnie ułatwia nielegalny wjazd cudzoziemców na terytorium Unii lub dokonuje działań mających na celu ułatwienie takiego wjazdu, również wtedy, gdy czyn jest popełniony bez zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowych, nie przewidując jednocześnie obowiązku wyłączenia przez państwa członkowskie penalizacji czynów polegających na ułatwieniu nielegalnego wjazdu w celu zapewnienia cudzoziemcowi pomocy humanitarnej?
- 2) Czy Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności ustanowiona w art. 52 ust. 1 zasada proporcjonalności w związku z prawem do wolności osobistej i prawem własności, o których mowa w art. 6 i 17, a także prawem do życia i integralności fizycznej, o których mowa w art. 2 i 3, prawem do azylu przewidzianym w art. 18 i prawem do poszanowania życia rodzinnego, o którym mowa w art. 7, stoi na przeszkodzie zawartemu w art. 12 T.U.I. (tekstu jednolitego przepisów dotyczących imigracji i statusu cudzoziemców) przepisowi przewidującemu przestępstwo w zakresie, w jakim przepis ten penalizuje czyn osoby, która dokonuje działań mających na celu umożliwienie nielegalnego wjazdu cudzoziemca na terytorium państwa, nawet jeżeli czyn ten jest popełniony bez zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowych, nie wyłączając jednocześnie penalizacji czynów polegających na ułatwieniu nielegalnego wjazdu w celu zapewnienia cudzoziemcowi pomocy humanitarnej?

⁽¹⁾ Nazwę niniejszej sprawy stanowi nazwisko fikcyjne. Nie odpowiada ono rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2002/90/WE z dnia 28 listopada 2002 r. definiująca ułatwianie nielegalnego wjazdu, tranzytu i pobytu (Dz.U. 2002, L 328, s. 17).

⁽³⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/946/WSiSW z dnia 28 listopada 2002 r. w sprawie wzmocnienia systemu karnego w celu zapobiegania ułatwianiu nielegalnego wjazdu, tranzytu i pobytu (Dz.U. 2002, L 328, s. 17).

⁽⁴⁾ Decreto legislativo n. 286 del 25 luglio 1998 Testo unico delle disposizioni concernenti la disciplina dell'immigrazione e norme sulla condizione dello straniero (dekret ustawodawczy nr 286 w sprawie tekstu jednolitego przepisów dotyczących imigracji i statusu cudzoziemców – „T.U.I.” z dnia 25 lipca 1998 r.).